

Auto referat

1. Imię i nazwisko: PAWEŁ WOLSKI
2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe - z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej
 - a) magister filologii polskiej w zakresie kultury i tradycji antycznej, dyplom wydany przez Instytut Filologii Polskiej Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Szczecińskiego 29 września 2004 roku na podstawie pracy *Polskie wątki myśli konstruktywistycznej. Andrzej Zybortowicz, Andrzej Szahaj, Wojciech Kalaga* napisanej pod kierunkiem prof. Erazma Kuźmy
 - b) laurea triennale, lingue e culture straniere per l'impresa e il turismo (dyplom międzywydziałowych trzyletnich studiów filologicznych w zakresie języków i kultur romańskich z elementami ekonomiki turystycznej), dyplom wydany przez Università degli Studi di Genova 19 września 2005 roku na podstawie rozprawy *Kulturowy obraz Polski w przekładach poezji Tadeusza Różewicza na język włoski* napisanej pod kierunkiem prof. Pietro Marchesaniego
 - c) magister ekonomii w zakresie turystyki i hotelarstwa, dyplom wydany przez Katedrę Ekonomii Turystyki Wydziału Zarządzania i Ekonomiki Usług Uniwersytetu Szczecińskiego 29 listopada 2005 roku na podstawie pracy *Procesy dostosowawcze polskiego rynku usług turystycznych w aspekcie akcesji do UE* napisanej pod kierunkiem dr. hab. Aleksandra Panasiuka, prof. US (studia zaoczne)
 - d) doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, dyplom wydany przez Radę Naukową Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Szczecińskiego 9 grudnia 2010 roku na podstawie pracy *Tadeusz Borowski - Primo Levi. Paralela* napisanej pod kierunkiem dr. hab. Jerzego Madejskiego, prof. LIS.
 - e) dyplom ukończenia studiów podyplomowych w zakresie tłumaczenia prawniczego i sądowego - język włoski wydany przez Instytut Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Warszawskiego 19 czerwca 2011 roku
3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych.
 - a) Od października 2005 roku do października 2009 roku: lektor języka włoskiego w Akademickim Centrum Kształcenia Językowego Uniwersytetu Szczecińskiego
 - b) Od października 2009 roku do grudnia 2010 roku: asystent w Zakładzie Teorii i Antropologii Literatury Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Szczecińskiego
 - c) Od stycznia 2011 roku do dziś: adiunkt w Zakładzie Teorii i Antropologii Literatury Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Szczecińskiego

4. Wskazanie osiągnięcia* wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U.2016 poz. 882 ze zm. W Dz. U. z 2016 poz. 1311.):

a) tytuł osiągnięcia naukowego:

Wstręt i Zagłada. Nowoczesność Tadeusza Borowskiego

b) (autor/autorzy, tytuł/tytuły publikacji, rok wydania, nazwa wydawnictwa):

Paweł Wolski, *Wstręt i Zagłada. Nowoczesność Tadeusza Borowskiego*,
Wydawnictwo Austeria, 2018

c) omówienie celu naukowego/artystycznego ww. pracy/prac i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

W monografii *Wstręt i Zagłada. Nowoczesność Tadeusza Borowskiego* omawiam dwudziestowieczne radykalne przemiany modelu cielesności i jego funkcjonowanie w obrębie literatury Holokaustu. Dociekania te opieram na twórczości i życiu tytułowego pisarza ze względu na dwie okoliczności. Po pierwsze, przyjęta przeze mnie perspektywa badawcza pozwala wydobyć z tej jakoby wyeksploatowanej bio-bibliografii wątki niedoinwestowane lub zgoła wcale dotąd nie poruszane. Po drugie, rzeczywiście gruntownie omówiony gest Borowskiego, polegający na myleniu tropów rzeczywistości, odsłania kumulujące się w Zagładzie dysonanse poznawcze rynkowej logiki nowoczesności. Na marginesie tych rozważań umieszczam ponadto swój przyczynek do dyskusji wokół kondycji badań humanistycznych, przyjmując, że opisywane w ich toku procesy wywarły istotny wpływ na ich aktualny stan. Za pośrednictwem tego pobocznego wątku przeciwstawiam się tezie o „nieokreśloności” metod i obiektu badań literaturoznawczych oraz przedstawiam projekt uprawiania nauki o literaturze jako działania opartego na stabilności lokalnych zasad lektury i powszechnych reguł funkcjonowania zarówno ciała w świecie, jak i cielesności w tekście.

W wątku głównym skupiam się na tych nurtach wspomnianych przemian, które doprowadziły do ekspansji logiki kapitalizmu z obszaru stosunków[^] ekonomicznych na stosunki społeczne, a następnie na sferę intymności. Dowodzę, że konsekwencją tej ekspansji była radykalna transformacja sposobów obcowania z własną cielesnością, tj. m.in. racjonalizacja żywienia, medykalizacja i reifikacja dbałości o ciało, mechanizacja produkcji oraz dystrybucji odzieży itd. Celem tak zaprojektowanej egzegezy, poza wspomnianym wydobyciem wciąż jeszcze niedoinwestowanych obszarów biografii i twórczości Borowskiego oraz, szerzej, literatury

Holocaustu, takich jak np. narracyjne ujęcie pożądania bogatego w kalorie i witaminy tłuszczu w konfliktowym splocie z odrażającym zapachem krematoryjnego dymu niemal zawsze opisywanego jako „tłusty”, jest zwrócenie uwagi na to, w jaki sposób ciało i cielesność ostatecznie transcendowały próby jego reifikacji. w sytuacjach granicznych znosząc wszelkie ambiwalencje - w podanym przykładzie czyniąc tłuszcz obiektem bezwarunkowego głodowego pożądania (na tego typu immanencji wegetatywności opieram właśnie wzmiankowany głos w' debacie o imputowanej literaturoznawstwu niestabilności metod i obiektu dociekań). Z tak ustalonej perspektywy w przypadku Borowskiego mniej interesuje mnie zatem to, jak w jego wyrażającej te zjawiska prozie rozwarstwiają się instancje nadawcze (autora, narratora, bohatera) lub jak w jego poezji przeczą sobie wzajem rozmaite kreacje podmiotu/podmiotów lirycznych, bardziej zaś to, jak jego somatyczne doświadczenie przekracza i uspójnia owe dysjunkcje oraz sprzeczności. Odchodzę tym samym od dominującego w komentarzach do jego życia i pisarstwa „mimetyzującego” modelu tropienia niekonwergencji między tymi dwoma porządkami. Model ten, trafnie skądinąd umieszczający istotę tej twórczości w prymacie typowości zdarzeń, postaci i sytuacji („średniej przetrwania”) nad ich faktycznością, zmusza do uznania tej ostatniej („faktyczności”) za zaledwie funkcję pierwszej („typowości”). Innymi słowy, taki porządek epistemologiczny czyni prawdę o obozie istotną o tyle, o ile potwierdza o nim „nieprawdę”, czyli uogólniony obraz lagrowej rzeczywistości. Proponując przyjęcie, na zasadzie badawczej hipotezy, perspektywy identyfikującej wymienione instancje nadawcze dzieła i życia Borowskiego oraz pozytywne i uspójniające, nie zaś konfrontatywne ich ze sobą zestawienie, dokonuję takiej lektury narracji o Zagładzie, która zachowuje badawczą własność falsyfikowalności (szczególnie istotną w ramach tzw. *Holocaust studies*).

W efekcie zasadniczym kontekstem moich rozważań są materialne warunki życia Borowskiego. Przyjmuję na tę okoliczność tezę, że warunki te, z jednej strony, wytwarzały charakter filozoficzny i ideologiczny epoki, z drugiej były przez filozofię, literaturę, sztukę objaśniane, uzasadniane i włączane w epistemologiczny porządek codzienności. Jednym z przykładów zastosowania tego założenia jest w rozprawie analiza stosunku Borowskiego, narratora jego prozy i podmiotu wierszy do Niemców i Rosjan. Figury niemieckiego okupanta i sowieckiego najeźdźcy noszą w tej twórczości cechy imaginarium przedwojennego katastrofizmu splecione z bliskim mu, ale nie identycznym modelem nowoczesnej zagłady. Za to opisy już nie figur, ale spotkanych lub znanych Borowskiemu konkretnych Rosjan czy Niemców, budowane są na zupełnie odmiennych, szerzej opisanych w rozprawie zasadach. Skupienie badawczej uwagi na materialnym aspekcie wspomnianych zjawisk oznacza zatem, że wspomniane prądy nowoczesności pojmowane jako transformacja w sferze poglądów na higienę, koncepcji

odżywiania i innych tego rodzaju umownych konstruktów cielesności zajmuje mnie o tyle, o ile rzutują na rzeczywiste sposoby postępowania, na rzeczywiste zmiany w praktykach higienicznych, dostępnych produktach żywnościowych i w codziennym jadłospisie czy na zapachy naprawdę odczuwane przez żyjących w ich otoczeniu ludzi. Nie dążę jednak w ten sposób do skonfrontowania obu modalności („ideologicznej abstrakcji” i „materialnego konkretności”) by przyznać jednej z nich prymat we wzorcowym postępowaniu badawczym, lecz do oparcia badań nad życiem i twórczością na procedurach zdolnych uchwycić właściwe im sprzężenie.

Chiazmatyczną naprzemiennosc tego sprzężenia sygnalizuję, dzieląc rozprawę na dwie części, zatytułowane kolejno: *Twórczość i życie* oraz *Życie i twórczość*. Pierwsza z nich omawia dwudziestowieczne transformacje statusu materii takich jak pot, tłuszcz czy kał jako punktów oparcia dla kategorii, poprzez które za pośrednictwem tekstów Borowskiego i o Borowskim staram się zrekonstruować jego doświadczenie nowoczesności jako procesu przekształceń ludzkiego stosunku do własnego ciała. W sensie społeczno-kulturowym substancje te już wcześniej cechowała wprawdzie ambiwalencja publicznego wyłączenia i intymnej identyfikacji, ale ekspansja logiki rynkowej nadała jej nowy wymiar. Obejmując tak publiczny, jak i prywatny wymiar jedzenia, picia i wydalania eksperckimi (medycznymi, biotechnologicznymi itp.) postulatami wydajności, skuteczności i precyzji, logika ta zderzała się jednak z na co dzień doświadczaną „niedoskonałością” materialności własnego i cudzych ciał. W sferze poznawczej wywoływało to narastający dysonans, w społecznej zaś klasową dysproporcję między beneficjentami postępu posiadającymi środki do fingowania wolności od wegetatywnych wymogów ciała oraz tymi, którzy pozostawieni na poboczu technicznego rozwoju, zmuszeni byli do anachronicznych praktyk uwidaczniających stygmatyzujące materie wydzielane przez ciało. Z perspektywy wydarzenia Zagłady nurty te można postrzegać jako antecedujące ją nabrzmiewanie konfliktów’ wywołanych przez nowoczesną apoteozę wiedzy, techniki i postępu oraz następujące w jego efekcie absolutne bankructwo wiary w stabilność, pewność i komfort życia, które technika i nauka miały zapewnić. Konflikt ten organizuje przy tym również dwa zasadnicze paradygmaty rozumienia Zagłady w kontekście cywilizacyjnym: jako precyzji nowoczesnego mordu lub jako prymitywu krwawej ekstazy. W rozprawie opowiadam się za badaniem pisarstwa Holocaustu w obu porządkach pojmowanych jako aspekty równorzędnie tworzące zgodny z logiką kapitalistyczną charakter wydarzenia. Łączę je przy pomocy kategorii wstępu, którą wybieram, po pierwsze, ponieważ jest to reakcja wywoływana niemal wyłącznie przez materie organiczne, takie jak wyznaczające kategorie mojego wyvodu tłuszcz, pot czy kał. po drugie zaś z uwagi na to, że jej mechanizm opiera się na fundamentalnym dla rozprawy konflikcie między immanencją materialności i pragnieniem jej przekroczenia: doznający wstępu pragnie usunąć wstępną

wydzieliny, ma jednak świadomość, że jako byt cielesny sam jest ich nosicielem. Tak rozumiany wstręt stanowi zatem kategorię nadrzędną dla substancji organicznych organizujących wywód pierwszej części rozprawy, w której zgodnie z porządkiem jej tytułowej formuły „twórczości i życia” dążę do ustalenia tego, w jakim stopniu *twórczość* Borowskiego, powstająca w określonych materialnych warunkach *życia*, pozwala na falsyfikowalne zrekonstruowanie intersubiektywnego, komunikowalnego doświadczenia historycznego.

W części drugiej, zatytułowanej *Życie i twórczość*, przedstawiam biografię Borowskiego z perspektywy kategorii i procesów wypracowanych na podstawie jego twórczości w części poprzedniej. Przyszły pisarz, który jako dziecko przeniósł się z niewielkiego ukraińskiego Żytomierza do metropolitalnej Warszawy, doświadczył bezpośrednio wspomnianego ścierania się wielkomiejskiej modernizacji i technicyzacji codzienności w bogatszych rejonach miasta z tradycyjną, „wiejską” kulturą dzielnic biedniejszych („kulturą wychodka”). Autor *Tytusa* miał zresztą okazję obserwować w formie zagęszczonej asymetrię tempa modernizacji na jednej tylko ulicy Smolnej, gdzie jakiś czas mieszkał i gdzie potem odwiedzał rodziców. Borowscy zamieszkiwali jej robotniczą i przesiąkniętą fabrycznymi oraz ściekowymi zapachami część „dolną”, która parę kroków dalej przechodziła w skanalizowaną „Smolną górną”, zamieszkałą przez ładeusza Boya-Żeleńskiego, Helenę Skłodowską-Szalayową (siostrę polskiej noblistki) i innych przedstawicieli warszawskich elit. Smolna, po której kroczył Borowski, była więc metonimią Warszawy, w której zwały się „kultura spluczki” z „kulturą beczki”, ale też symbolem czasów, w których żył - czasów ścierania się i przenikania (niemieckiej i zachodniej) nowoczesności z (sowieckim, wschodnim) anachronizmem, po wojnie przybierającym postać ideologicznej, moralnej i cywilizacyjnej „tymczasowości” odbudowującej się Polski. Obserwując, zgodnie z porządkiem wyznaczonym w pierwszej części rozprawy, zjawisk tych antecedencję przedwojenne, ich okupacyjną intensyfikację i obozową kumulację, a wreszcie ich rezeonowanie w krótkim powojennym życiu Borowskiego, w tej części, opatrzonej formułą odwracającą kolejność wpisaną w tytuł poprzedniej, staram się dowieść, że nie tylko obozowe, ale całe toczące się w warunkach tak poznawczej, jak materialnej dysharmonii, tymczasowości i niepewności *życie* było źródłem twórczości wyrażającej wobec takiego życia fundamentalny wstręt.

Rozprawa zawiera wprowadzenie, w którym sytuuję moje analizy pośród dotychczasowych badań nad Borowskim, zakończenie, w którym pokazuję, jak wypracowana w niej aparatura pomóc może w czytaniu tekstów powstałych w warunkach innej, tużpowojennej nowoczesności (w odniesieniu do twórczości Borowskiego zatrzymuję się na momencie jego akcesji do formacji socrealistycznej), oraz rozdział na prawach dopisku zarysowujący możliwości, którymi przyjęta przeze mnie perspektywa wspomóc może odpowiedzialne badawcze komentarze

do granicznych faktów biografii, w tym przede wszystkim do samobójstwa. Rozważania prezentowane w rozprawie podpieram polsko-, niemiecko-, angielsko-, wosko- i francuskojęzyczna literatura przedmiotu, w tym odwołaniami do twórczości i życia pisarzy reprezentujących zarówno zbliżony, jak i odmienny model narracji o interesujących mnie zjawiskach oraz lekturami pisarstwa autorów z otoczenia Borowskiego takich jak Anatol Cjirsczy Janusz Nel-Siedlcecki (powołuje się przy tym nie na sam fakt ich wpływu na twórczość Borowskiego, ale oddaje głos w tej sprawie ich tekstom literackim i listom i. a także pochylam się uważniej nad nie nazbyt obszernie omawianymi okolicznościami życia Borowskiego takim jak materialne warunki w obozie \atzwiler*Dautinggen. w DP*camp Dachau-Al lach czy w powojennym Monachium W rozważaniach odwołuje się do wypowiedzi zarówno badaczy z różnych kręgów językowych omawiających wpływ pisarstwa Borowskiego na literaturę Zagłady, jak i jego tłumaczy (np. Mide Nitecki).

Rozprawa uzyskała dwie pozytywne recenzje wydawnicze autorstwa samodzielnych pracowników akademickich zajmuje się poruszaną w niej tematyką, zawiera streszczenie w języku angielskim, indeks nazwisk i spełnia pozostałe kryteria kwalifikujące ją jako autorską monografię naukową. Żadna jej część nie była wcześniej publikowana, nie została zgłoszona i nie oczekuje na opublikowanie w jakimkolwiek wydawnictwie zwartym lub ciągłym

5. Omówienie pn/oMałych osiągnięć naukowo - hadawr/ych.

Moje zainteresowania naukowe lokuję u następujących obszarach: komparatystyki (przede wszystkim " zakresie literatur polskiej, włoskiej, amerykańskie i. narracji miejskich i regionalnych ekonomii literatury oraz, somaestetyki łącznikiem między nimi jest literatura Zagłady, w tym jej „literatura literaturoznawcza”. Ij. instytucjonalny status badań nad pisarstwem Holocaustu.

Na wybór komparaty styki jako pierwszego obszaru zainteresowań wpłynęły przede wszystkim moje międzynarodowe doświadczenia akademickie. Stacjonarne studia na kierunkach filologia polska i filologia romańska oraz studia niestacjonarne o profilu ekonomiczno-tury stycznym uzupełniałem bowiem m.in. o kurs języka, literatury i kultury francuskiej na paryskiej Sorbonie oraz o stypendium Erasmus nu I niiersita degli Studi di Genova Po zakończeniu stypendium władze włoskiej uczelni przyznały nu w oparciu o dotychczasowe wyniki » nauce pełne prawa studenta, w tym prawo do kontynuowania nauki na podstawie kursów ukończonych na uniwersytetach szczecińskim i genueńskim jako elementów spójnej ścieżki programowej. Wprowadzenie założeń procesu bolońskiego do systemu szkolnictwa wyższego państw członkowskich I !• pozwoliło mi ponadto skomponować między wydziałowy zestaw zajęć łączących elementy programów filologii obcych!romańskiej i słowiańskiej, rev* polonistycznej! i ekonomiki turystyki. tj. odpowiedników trzech rozpoczętych w Polsce kierunków i nie za leżnie od tego po powrocie do Polski ukończyłem studia oraz zfozyłent i obroniłem prace magisterskie na dwu z trzech spośród nich polonistycznym i ekonomicznymi Praca dyplomowa pisana pod kierunkiem prot Piętro Marchesaniego stanowiła domkniecie tego etapu edukacji, zas obranie za jej temat poezii (adeusza Różewicza w przekładach na język włoski i ich wpływu na kulturowy obraz Polski zamierzone było jako próba spójności składających się na nią kierunków.

Na moje późniejsze międzynarodowe doświadczenia akademickie złożyły się: uczestnictwo w prowadzonym przez prol Haydena White's seminarium *Postmodern American Xavel* na Freie I niversitft Berlin: badania nad wpływem amerykańskiego modelu *Hotocest studies* na polskie wyznaczniki pisarstwa Zagłady prowadzone w ramach stypendium Fulbrighta tllrandeis I niveristy. USA! i współpro wad zone na tym samym uniwersytecie zajęcia z zakresu światowej literatury Holocaustu: nawiązanie i utrzymywanie kontaktów naukowych ora? wymiany wiedzy z Centro Intemazionale Primo I es i u I urynie. organizacja międzynarodowych konferencji i redakcja naukowa wydawnictw z uczestnictwem badaczy m.in. z USA. UK. Włoch. Niemiec. Kanady. Izraela, kierowanie Szkoła Języka i Kultury Polskiej dla Cudzoziemców WF

I S. w tym m in. współ organizacja i koordynacja programów wymiany •tuJenckiej oraz kooperacja z zagranicznymi placówkami dydaktycznymi i naukowo-dydaktycznymi (m.in. w urnach współpracy polsko-niemieckiej finansowanej ze środków UE i budżetu państwa, współpracy z uczelniami ukraińskimi oraz wymiana studencka m in. z uczelniami we Włoszech. Chinach. Wietnamie w ramach programu koordynowanego przez MXiSWi.

laki początek akademickiej drogi uwarunkował temat i komparatystyczna perspektywę rozprawy doktorskiej *Tadeusz Borowski-Primo Levi. Paralela* pisanej na Uniwersytecie Szczecińskim pod kierunkiem dr hab prof. US Jerzego Madejskiego: prezentowana w mej postawa badawcza i warsztat pracy kształtowały się jednak pod wpływem dwóch poznanych na macierzystej uczelni paradygmatów działania humanistycznego i, szerzej, naukowego, c limnologicznie pierwszym był wzorzec wyrastający z systemianu i koaiumkacyjonizmu, zgodnie z którym dociekanie sensu rzeczywistości nie jest czynnością stricte naukowa, bo sen, i istota lo wartości niesprawdzalne: model ten zakłada tym samym, że nie rekonstrukcja lokalnych sensów. ale konstrukcja globalnych modeli rzeczywistości stanowi o naukowym charakterze badan, weryfikowalnych na zasadzie skuteczności bądź nieskuteczności tworzonych przez nie modeli. Istotą drugiego jest pojmowanie nauki jako rzemiosła opartego na określonej etyce pracy, której lokalne kodeksy sankcjonowane są nie tylko wedle reguł ustalonych na poziomie społecznych umów, ale przede wszystkim w egzystencjalnym wymiarze trwałego powiązania czynności naukowych z życiem w każdym z jego wymiarów.

Pierwszy z tych wzorców określił charakter powstającej pod opieką prof E. Kuźny pracy magisterskiej *Polskie wątki myśli konsirubwistycznej: Andrzej SzahaJ, Andrzej Zybenowicz. Wojciech Kalaga*: ale on też odcisnął wyraźne piętno na wspomnianej już rozprawie doktorskiej. Głównym jej tematem była wprawdzie makrostruktura kanonicznej formy świadectw Zagłady, rozpatrywana jednak na przykładzie indywidualnych na nią odpowiedzi każdego z dwu tytułowych pisarzy: w przypadku Borowskiego oporu, zaś afirmacju w przypadku l_ewiego. O przyjętym w niej ostatecznie modelu nicradykałnej formy konstruktywizmu zadecydował przede wszystkim między kulturowy. porównawczy tryb tych badań, dla którego metody proponowane przez zorientowana na takie właśnie rozległe struktury »zkok wydawał się najodpowiedniejszy. Oszacowawszy jednak bilans tych rozważań w kategoriach coraz mocniej oddziałującego na moja badawczą postawę modelu nauki świadomej swej odpowiedzialności wobec obiektu rozważań, podjąłem decyzję prze form ulów ani a mojego warsztatu. który w tym kształcie stwarzał ryzyko redukcji jednusikowości doświadczenia w literackich jego opisach.

Decyzję tę wsparło zainteresowanie się problematyka reprezentacji ciała sportowego '» literaturze Holocaustu. wymagające skupienia badawczej uwagi na podwójnie rozumianej

jednostkowości świadectwa ora? sportowego wyczynu. Poszukiwania metody spełniającej te wymagania oparłem na konfrontacji problematyki ciała usportowionego. pola dla mnie po części tylko rozpoznanego. ze znanymi już obszarami *urban studies*, ekonomii literatury) i pisarstwa Zagłady. Flekiem wprowadzenia tego systemu badań jest seria rozważań nad cielesnością i sportem osadzonych w kontekstach takich jak regionalizm i. t. furimc Aobouao/cl. powojenny etos pracy w socrealistycznej powieści (*Jak bokrowafo robotnicze c wio?*). opór ciała włączanego w logikę rynku (*GW boksu. (Bug boksu i czy rynkowa produkcja i genetyczna reprodukcja (Sarkazm zreifikowanego ciała Boksi i ekonomia M Kawale pieczeni Jacka Londona)*). Różnorodność tych zagadnień spaja przebiegający przez nie wątek antycypacji, kumulacji i degradacji iJci postępu jako procesów tworzących koncepcyjne ramy warunkujące Holocaust. Częściowe podsumowanie metodologicznych dociekań u tym zakresie ogłosiłem w wprowadzeniu do zredagowanego przeze mnie monograficznego wydania pisma naukowego -Autobiografia. Literatura-KulturaAkdia: *S'porT. zatytułowanym Trenowanie siebie - trenowanie sobt/. Sport u teoriach i praktykach intymrystycznych*. Jednak pełną sumą tego obszaru moich akademickich dociekań będzie częściowo opracowana już naukowa monografia amawiajacy związki dwudziestowiecznych przekształceń praktyk cielesnych, ewolucji nowoczesnego systemu sportu tw tym przede us/ystkim boksu) i sooiacstetyki literackich ujęć doświadczeń granicznych.

Równolegle do tych zainteresowań staram się rozwinąć dostosowaną do współczesnego trybu prowadzenia badań humanistycznych koncepcję toposu. w tym przede wszystkim topiki Zagłady jako obecne w teoriach humanistycznych narzędzie retoryczne jest to bowiem technika łącząca większość dychotomii charakteryzujących cielesność (w tym schematyczność argumentacji opartej na uśrednionym, uniwersalnym porozumieniu i jednostkowość dialektycznego wywodu). a przy tym pomagająca objaśnić funkcjonowanie publicznej debaty wokół Zagłady jako zarazem wspólnego i różnie wykorzystywanego archiwum pamięci jako taką stosuję ją w badaniach zarówno nad schematami narracyjnymi w literaturze Zagłady i patrz m in. *Holocaust online czyli internetowa toptzacja Zagłady. Topika, polityka. ekonomia Zagłady. Polityczne przemiany polskiego dyskursu Holocaustu na przykiudzie polskiej literatury powojennej. Jedwabne miejsce 'prawie f wspólne. Topika pojedwabieńska w polskiej literaturze współczesnej* oraz zredagowany przeze mnie tematyczny numer pisma -Narracje o Zagładzie Topika"), nad literaturoznawstwem Holocaustu jako specyficznym obszarem badań • patrz np. *Akademicki kolonializm Sytuacja Holncanst studies u Polsce. Zagadywanie luuaarnjy O literaturoznawstwie Holocaustu*), jak wreszcie cielesnymi aspektami tych zjawisk < patrz np. *II ho Seeds Holocaust Studies ' Writing Structurally. Reading Corporeally*).

W większości spośród wymienionych dotąd sfer badawczych działałem nie tylko w roli autora, tłumacza i współredaktora publikacji naukowych, w tej drugiej roli odniesieniu do zagadnień regionalizmu patrz: *Monady. Przynależność niemiecko-żydowskie (po)graniczne narracje miejskie* oraz *Literatura w Szczecinie 1945-2015. Kłótnie siedemdziesiątka* - do ekonomii: *Literackie ekonomie* oraz, jako tłumacz: W.B. Michaels, *Standard złota i logika naturalizmu*, lecz również jako ich popularyzator w środowiskach nieakademickich. Jako kierownikowi Szkoły Języka i Kultury Polskiej dla Cudzoziemców w Warszawie szczególnie bliskie są mi zagadnienia regionalne i lokalne, które przekładałem na aktywność pozaakademicką organizując m.in. serię wykładów dla polskich i niemieckich słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Nieobca jest mi również popularyzatorska działalność ponadregionalna, którą realizuję np. jako członek kapituły Konkursu im. Leopolda Staffa dla najlepszej publikacji polsko-włoskiej. Staram się także zainteresować nieprofesjonalnych czytelników głównym tematem moich badań, tj. literaturą Holocaustu, przeprowadzając serię wywiadów z jej badaczami (m.in. Michałem Głowińskim, Davidem Roskiesem, Haydenem White'em i Janiną Abramowicz: rozmowy zostały ogłoszone drukiem w czasopiśmie branżowym, planuję ich zbiorczą publikację w wersji skróconej, przeznaczonej dla czytelników nieprofesjonalnych) oraz uczestnicząc w otwartych debatach wokół literatury Holocaustu organizowanych przez instytucje takie jak Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN, Żydowski Instytut Historyczny czy Polskie Towarzystwo Autobiograficzne.

I ENG]

4.c.) Main academic accomplishment

This monograph *The Heterogeneous Body of the Modernist* discusses the 20th century's radical change of every day body-practices and their representation in literature. The core assumption of the research is that human body provides a liminal value to which the study can refer to as a stable point of reference. The assumption thus integrates the monograph's manifold subject matter signaled in its title, such as fluid nature of modern epistemology, the accumulative model of scientific knowledge it produced, contingent structure of existence within deconstructed body-concepts and body-practices, impotency of art, literature and other such reality-marker* confronted with the event of Shoah etc. The common denominator for these seemingly distant phenomena lay s in the 20th century's loss of stability caused, among others, by the ideas of optimistic progress of civilization and its unlimited ability to transform nature compromises! by violent events exposing the finite nature of the body and radical transgressivity of its needs.

Based on the aforementioned assumption and in close relation to the main object of his research, the author comes to the conclusion that the proper context to explain this process is economy and in particular 20th century's expansion of capitalism onto hitherto relatively autonomous sphere of bodily functions. By subjecting eating, excretion, perspiration etc. to norms of effective and rational behavior ("nutrition" instead of eating, "hygiene" instead of washing up etc.) it prepared ground for (the disillusion provoked by events such as the Holocaust. The event not only compromised the 20th century formation's founding myth of progress as constant change for the better, but by creating the system of death camps as a grotesquely extreme form of such ideals, it exposed its conceptual inner contradiction. For the camp, even though based on capitalist ideal to render ("sub") human body a productive and cost-effective asset, in market terms was an utterly counter-productive entity; it generated high costs and a virtually nonexistent revenue. By focusing these considerations on the event of Holocaust and in particular the life and work of Tadeusz Borowski, the author intends to fill the bio-bibliographical gap of somaesthetics within the vast Borowski-debate, all too hastily presumed to have come to the point of academically unproductive saturation. On the wider scale his aim is to engage the study in the ongoing debate over the uneasy position of human studies within other fields of academic research, to which the epistemological aspects of his analysis offer a promising context.

Borowski's both life and writing were almost entirely shaped by the transitory and fluid reality created by the above described events and processes. Already as a child he was forced to migrate from the rural parts of Ukraine to Warsaw, at that time one of the fastest developing Eastern and Central European capitals. He was then further exposed to uneven paces of modernization which was unequal for various parts of the city and different social classes inhabiting them. One symptomatic example was Smolna street, literally confronting its two dramatically and somatically different stages: "Upper Smolna", a high class avenue equipped with a modern sewage system and inhabited by artists and business people and "Lower Smolna", a working class zone, smelling of factory smoke and gutter. Author of the monograph argues that these circumstances were no less constitutive for the uncertain status of factuality in his Holocaust prose than the event itself.

This circumstance points to the bio-bibliographical structure of the study, i.e. the fact that it engages Borowski's both life and literature as equally valid source of interpretative data a gesture not unlikely to be considered incoherent with contemporary trends in literary criticism and literary theory. It is however by virtue of the aforementioned axiom of body as an intransgressive biological *limit* that both the person and the text become corporeal facts as opposed to perceiving them as textual modes of constructing one's somaesthetical identity. Hence the division of the book in two parts presenting respectively the writer's *Life and literature* and *literature and life*. The first one discusses the major categories and processes related to modernity as described above, which are then applied to the reconstruction of Borowski's life experience as a witness and object of 20th century transformations. These categories are all related to organic matter such as sweat, excrements, fat, object to intensified expert practices (medical, marketing etc.) of the period and the way they shaped the writer's existence, early in his life dramatically shattered by the Holocaust. In accordance with the study's aim to take a stance on the debate over the situation of human studies, the second part titled *Literature and life* is designed to verify the author's hypothesis on Borowski's experience ("life") as proposed in the preceding chapters in their somaesthetical aspect ("literature"), thus fulfilling the task to present literary studies as quantifiable and verifiable science.

While granted the main role in the study, Borowski's life and texts are not the sole objects of the research. The monograph provides comments on Polish, German, English, Italian and French literary and academic writing, including experiences or narrative styles both similar and differing from his. It also reports lesser known and commented upon conditions in Xatweiler-Dautmergen, the camp Dachau-Allach or afterwar Munich and figures (and their

rarcly recognized literary activity e.g. cases of knauvl (iirs, Janus? Nd-Sicdlecki etc.) closely related to Borowski.

The monograph includes an introduction situjng the analysis among, other Holocaust- and Borowski-studies as well as a final chapter intended as a *pendant* to Borowski's interwar and Holocaust experience, tn which the author sketches the writer's post-war socialist biography and tackles problems such as his suicide from the perspective of the issues discussed in the hook It has been reviewed by two members of academic community active in the fields relevant to the presented study and judged it adequate in term' of a research work. Xo part of the text has been or is to be published in any form other than presented

5. Other academic accomplishments

I conduct my research within four fields of literary studies: comparative studies (in particular Polish, Italian and \merican literature), somaesilveics, economy of literature and urban regional studies. I he link between them is the literature of the Holocaust integrating these varied problems constitute a coherent program of research

Comparative studies result from my studies abroad and the fact I have been supplementing my full-time curriculum at faculty of Polish Philology and f aculty of Romanesque Studies as well as part-time Economy of Tourism studies, among others, by u course of French language and culture nt Paris Sorbonne or Erasmus program at Univctsa dcgli Studi di Genova. Upon completing the latter and based on my academic progress I have been granted the right to continue the studies outside students* exchange program, i.e. as a regular student. The Bologna process allowed me to combine curricula at Polish and French philology as well .is Economy of Tourism, thus milking it possible to integrate the three institutionally and methodologically autonomous fields of studies commenced in Poland (nevertheless upon my return I did graduate as Bachelor in two of them: Polish philology and economy >. I confirmed their successful integration by a diploma thesis on the influence of Tadeusz Rud/ewicz's poetry in Italian on the image of Poland abroad written at University of Genoa under the supervision of prof. Pietro Marchtsani.

My foreign academic experiences also include: prof. Hayden White's masterclass *Postmodern American Novel* al I rcic University Berlin (project title: *Him J-'oz C 'an a Painted Pird Fly ' Kasiński s Metafiction And Polish-American Holocousi Literature*); research on Holocaust literature as an institution centered in the US <<B a Senior Fulbright Scholar at Brai>>de> University, Waltham); cooperation with Centro Intemazionale Primo Levi (lurin, Italy): organizing international conferences and editing publications including contributions from I SA.

UK. Italy. Germany. Canada. Israel; managing ilic University of Szczecin Polish language and Culture SCUM'I for Foreigners which includes coordinating student exchange programs, collaboration with international students' offices etc.

After graduating from I niversita degli Studi di Genova I remained an active researcher and academic teacher at the University of Szczecin as part of my PhD curriculum supervised by prof. Jerzy Madejski. The comparative approach to problems of I lokaust literature presented in my PhD thesis *Tudeus: tfontiiki-primv Levi A paral/el study* (public defense in 2010. published in 2013 under the title *Tudeus; Borowski-Primo Levi. Re-wrifhig rhe //nfoceuvr*) were in part an effect of my education abroad. It were however my formative years at the University of Szczecin to shape methodology and procedures applied in the work. It is particularly due to two observed there models of literary interpretation: one based on relativism and assuming a constructivist concept of research asa will to gain influence and win. the other one founded on ethical imperative to take responsibility tor one's academic actions aimed at text understood in its -cn-.c of life-writing. (heir influence was asymmetrical and worked on tuo separate levels. The constructivist model, which shaped both my bachelor thesis (the object of the study was the early Polish versions of constructivism in the work of Andrzej Szaltaj. Andrzej Zybertowicz and Wojciech Kaluga i and the doctoral one may give the impression of dominance within my early academic experiences. I he second one however had a less visible, yet timber reaching effects on my academic progress, the trajectory of which will change dramatically under later influence of the aforementioned imperative.

I he methodological basis of both papers effected in a wide perspective on the phenomena unJcr observation. and therefore their macro-dimensions, such as the niacrostrucures of self-feedback sy stem of Polish pre-constructivist school in the lirsi one or canon as a structure shaping I lolocaust narratives and conditioning their potential to express pcrsm.il experience in the other. I his perspective, risking personal experience expressed in literature to remain unnoticed, besides unbecoming for the second, ethical model of academic activity gradually dominant in my approach, appeared insufficient when confronted with another and already mentioned field of my interests, i.c. the subject of sports as an embodied practice as represented in Holocaust literature. I therefore begun searching lor an alternative method: the search was based on a senes of studies confronting the methods applied in fields I knew well with the new subject and its various modes and methods applied to it. As an effect I published papers concerning body and sports in thu contexts of regional studies, work ethics, social realism, market logics, production and genetics which in their variety are connected by the common thread of processes cumulated in lhe event of the Holocaust. This pan of my research is partly summarizevl in my introduction to the

monographic issue of the scientific journal "Autobiography. Literature-Culture-Media" I edited in cooperation with representatives of various fields of study. The full effect is planned however as a book presenting relations between 20th century transformations of body practices, evolution of modern sport (boxing in particular) and somaesthetics in Holocaust literature. A particular thread of my study is a modernized version of topoi applied to Holocaust discourse. As a technique connecting dichotomies of the body such as set structure of argumentation vs. its individual dialectical realization it is designed as an explanatory tool of research concerning the Shoah debate as an archive used in various and contradictory modes, which I apply to the narrative structures within both literature of the Shoah and its academic discourse, including their bodily aspects.

In most of the hitherto mentioned fields I am active not only as a researcher, translator or editor of monographs, but also as a propagator of their wide reception outside the academic environment. As a director of the School of Polish Language and Culture for Foreigners at the University of Szczecin I am particularly interested in organizing local and regional events, such as series of lectures for German and Polish senior students. Beyond local circles I also act as a member of jury for best Polish-Italian book Leopold Staff Award. Moreover, in order to engage non-academic fora in the debate on Holocaust writing I published a series of interviews with, among others, Michał Głowiński, Janina Abramowska, David Roskies or Layden White that planned to become part of an autonomous book presenting the state of public Holocaust debate or by participating in public discussions organized by institutions such as POLISH MUSEUM OF THE HISTORY OF POLISH JEWS, Jewish Historical Institute and POLISH AUTOBIOGRAPHICAL SOCIETY.

